

31988L0380

16.7.1988

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 187/31

DYREKTYWA RADY

z dnia 13 czerwca 1988 r.

zmieniająca dyrektywy 66/400/EWG, 66/401/EWG, 66/402/EWG, 66/403/EWG, 69/208/EWG, 70/457/EWG oraz 70/458/EWG w sprawie obrotu materiałem siewnym buraka, materiałem siewnym roślin pastewnych, roślin zbożowych, sadzeniakami ziemniaka, materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych, materiałem siewnym warzyw oraz w sprawie Wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych

(88/380/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

z powodu przyczyn podanych poniżej dyrektywy w sprawie obrotu materiałem siewnym i materiałem rozmnożeniowym powinny zostać zmienione:

- dyrektywa Rady 66/400/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym buraka ⁽³⁾, ostatnio zmieniona dyrektywą 88/95/EWG ⁽⁴⁾,
- dyrektywa Rady 66/401/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin pastewnych ⁽⁵⁾, ostatnio zmieniona dyrektywą 87/480/EWG ⁽⁶⁾,
- dyrektywa Rady 66/402/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych ⁽⁷⁾, ostatnio zmieniona dyrektywą 87/120/EWG ⁽⁸⁾,
- dyrektywa Rady 66/403/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu sadzeniakami ziemniaków ⁽⁹⁾, ostatnio zmieniona dyrektywą 87/374/EWG ⁽¹⁰⁾,
- dyrektywa Rady 69/208/EWG z dnia 30 czerwca 1969 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych ⁽¹¹⁾, ostatnio zmieniona dyrektywą 87/480/EWG,
- dyrektywa Rady 70/457/EWG z dnia 29 września 1970 r. w sprawie Wspólnego katalogu odmian gatunków roślin uprawnych ⁽¹²⁾, ostatnio zmieniona dyrektywą 86/155/EWG ⁽¹³⁾,

— dyrektywa Rady 70/458/EWG z dnia 29 września 1970 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw ⁽¹⁴⁾, ostatnio zmieniona dyrektywą 87/481/EWG ⁽¹⁵⁾;

z powodu zwiększonego znaczenia we Wspólnocie stokłosy uniolowatej, stokłosy miękkiej, facelii błękitnej, pszenżyta, kapusty chińskiej i cykorii przemysłowej powinny one zostać włączone w zakres działania powyższych dyrektyw; z tych samych przyczyn mieszance odmian niektórych dodatkowych gatunków zbóż i słonecznika powinny również zostać włączone w zakres działania powyższych dyrektyw; warunki, które muszą spełniać wymienione rośliny uprawne i nasiona tych gatunków oraz typy odmian powinny uwzględniać przepisy dotyczące międzynarodowego obrotu handlowego materiałem siewnym ustanowione przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), z wyjątkiem odmian pszenżyta zapylanych krzyżowo oraz mieszańców odmian niektórych dodatkowych gatunków zbóż, w stosunku do których nie zostały jeszcze ustanowione takie przepisy przez OECD;

z jednej strony wydaje się wskazana potrzeba poprawienia niektórych przepisów w celu ułatwienia reprodukcji nasion w Państwach Członkowskich innych niż państwo pochodzenia, z drugiej zaś strony istnieje potrzeba ustanowienia środków działania we Wspólnocie, które zapewnią, że będzie możliwa identyfikacja tego materiału siewnego wprowadzonego do obrotu jako materiału siewnego wyprodukowanego w celu przetworzenia;

wyduje się wskazane przyznanie dodatkowych okresów dla Państw Członkowskich, które umożliwią materiałowi siewnemu gatunków zbóż powstałym z samozapylenia, który nie został poddany urzędowym inspekcjom polowym, żeby był poddany, pod pewnymi warunkami, urzędowej kwalifikacji oraz żeby dopuszczono do obrotu określone odmiany żyta, niespełniające niektórych warunków ustanowionych w załączniku II do dyrektywy 66/402/EWG oraz aby niezbędne doświadczenie dotyczące bardziej ogólnych i definitywnych rozwiązań, w szczególności w odniesieniu do żyta, mogło być uzyskane w świetle informacji dostarczonych przez Wielką Brytanię;

w celu znalezienia ulepszonych alternatywnych rozwiązań w stosunku do niektórych elementów programów kwalifikacji przyjętych w ramach przytoczonych dyrektyw, wydaje się wskazane zorganizowanie tymczasowych eksperymentów przeprowadzonych w określonych warunkach;

przepisy dotyczące informacji wymaganej dla celów urzędowego znakowania nazw gatunków i odmian powinny zostać ulepszone

⁽¹⁾ Dz.U. C 356 z 31.12.1985, str. 37.

⁽²⁾ Dz.U. C 68 z 24.3.1986, str. 155.

⁽³⁾ Dz.U. 125 z 11.7.1966, str. 2290/66.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 56 z 2.3.1988, str. 42.

⁽⁵⁾ Dz.U. 125 z 11.7.1966, str. 2298/66.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 273 z 26.9.1987, str. 43.

⁽⁷⁾ Dz.U. 125 z 11.7.1966, str. 2309/66.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 49 z 18.2.1987, str. 39.

⁽⁹⁾ Dz.U. 125 z 11.7.1966, str. 2320/66.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 197 z 18.7.1987, str. 36.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.1969, str. 3.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 225 z 12.10.1970, str. 1.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 118 z 7.5.1986, str. 23.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 225 z 12.10.1970, str. 7.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 273 z 26.9.1987, str. 45.

w celu dostarczenia lepszej informacji dla użytkowników materiału siewnego oraz w celu ułatwienia handlu wewnątrz Wspólnoty;

powinno zostać zapewnione, że wymagane etykiety dostawców, zgodnie z przepisami prawa krajowego, zostaną przygotowane w taki sposób, żeby nie mogły zostać pomyłone z etykietami urzędowymi;

wskazane jest, aby ułatwić Państwom Członkowskim wykluczenie materiału siewnego gatunków zbóż oraz gatunków roślin oleistych i włóknistych o mniejszym znaczeniu gospodarczym z zakresu stosowania dyrektyw 66/402/EWG i 69/208/EWG;

w przypadku dyrektywy 70/458/EWG, niektóre przepisy dotyczące odmian gatunków warzyw powinny zostać wdrożone w taki sposób, aby umożliwić uwzględnienie bieżących osiągnięć naukowych w procesie odnawiania urzędowego uznania niektórych odmian;

jako ogólna zasada, warunki dotyczące wartości uprawowych lub użytkowych odmian nie powinny być wymagane dla celów uznania odmian (linii z chowu wsobnego, mieszańców), które służą jedynie jako składniki dla odmian mieszańców;

powinno być możliwe, aby dla określonych celów wymagane było ujawnienie odmian traw nieprzeznaczonych do produkcji roślin pastewnych;

w celu umożliwienia Republice Grecji zakończenia procesu adaptacji materiału siewnego i materiału rozmnożeniowego oraz dostosowania procesu ich obrotu do wymagań Wspólnoty odnoszących się do wspólnych katalogów, powinien zostać wzięty pod uwagę wniosek złożony przez Republikę Grecji o upoważnienie do zakazu, na części lub całości swojego terytorium, obrotu materiałem siewnym lub materiałem rozmnożeniowym niektórych odmian wymienionych we wspólnych katalogach odmian gatunków roślin uprawnych;

przydatne byłoby wyjaśnienie niektórych przepisów wyżej wymienionych dyrektyw;

właściwe jest odłożenie w czasie daty wdrożenia już dokonanych zmian do wyżej wymienionych dyrektyw poprzez dyrektywę Rady 86/155/EWG oraz dyrektywę Komisji 86/320/EWG tak, aby dostosować datę wdrożenia tych dyrektyw do daty wdrożenia niniejszej dyrektywy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 66/400/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 2 ust. 1 lit. E) wyrażenie „bb)” zastępuje się wyrażeniem „aa) a) i bb)”;
2. w art. 2 dodaje się ustęp w brzmieniu:
„1a. Różne typy odmian, włączając składniki nadające się do kwalifikacji zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy, mogą zostać określone i zdefiniowane zgodnie z procedurami ustanowionymi w art. 21.”;

3. art. 12 staje się art. 12 ust. 1;

4. w art. 12 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2. Etykiety określone w ust. 1 wykonuje się w taki sposób, aby nie była mylona z etykietą urzędową określoną w art. 11 ust. 1.”;

5. dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Artykuł 13a

W celu znalezienia ulepszonych alternatywnych rozwiązań w stosunku do niektórych elementów programów kwalifikacji przyjętych w ramach niniejszej dyrektywy, można zdecydować o zorganizowaniu czasowych eksperymentów przeprowadzanych w określonych warunkach na poziomie Wspólnoty, zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 21.

W ramach tych eksperymentów Państwa Członkowskie mogą zostać zwolnione z niektórych zobowiązań ustanowionych w niniejszej dyrektywie. Rozmiary tych zwolnień zostaną określone w odniesieniu do przepisów, do których będą stosowane. Czas trwania eksperymentu nie przekroczy siedmiu lat.”;

6. w art. 14 ust. 2 lit. c), wyrażenie „bb)” zastępuje się wyrażeniem „aa) a) i bb)”;

7. w art. 14 ust. 3 lit. c) tiret piąte i szóste otrzymują brzmienie:

„— gatunki, określone co najmniej nazwą łacińską, pod swoją nazwą botaniczną, która może być podana w skróconej formie i bez nazwy urzędowej lub pod swoją nazwą zwyczajową, albo pod obiema nazwami; określenie burak cukrowy czy burak pastewny,
— odmiany, określone co najmniej nazwą łacińską.”;

8. artykuł 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że materiał siewny buraków:

- który został wyprodukowany bezpośrednio z elitarnego materiału siewnego urzędowo poddanego kwalifikacji w jednym lub kilku Państwach Członkowskich lub w państwie trzecim, któremu została przyznana klauzula równoważności, zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. b), i
- który został zebrany w innym Państwie Członkowskim,

na wniosek i bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 70/457/EWG, jest urzędowo poświadczany jako kwalifikowany materiał siewny w każdym Państwie Członkowskim, jeśli ten materiał siewny został poddany inspekcjom polowym spełniającym warunki ustanowione w załączniku I część A dla odpowiedniej kategorii i jeśli urzędowe badanie wykazało, że warunki ustanowione w załączniku I część B dla tej samej kategorii są spełnione.

W takich przypadkach, gdzie materiał siewny został bezpośrednio wyprodukowany z urzędowo uznanego

kwalifikowanego materiału siewnego przed materiałem elitarnym, Państwa Członkowskie mogą także autoryzować urzędową kwalifikację materiału siewnego jako elitarnego materiału siewnego, jeśli warunki ustanowione dla tej kategorii są spełnione.

2. Materiał siewny buraków, który został zebrany w innym Państwie Członkowskim i który ma być kwalifikowany zgodnie z przepisami ustanowionymi w ust. 1:

- jest pakowany i znakowany urzędowymi etykietami spełniającymi warunki ustanowione w załączniku IV części A i B, zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 10 ust. 1, i
- jest zaopatrywany w urzędowy dokument spełniający warunki ustanowione w załączniku IV część C.

3. Państwa Członkowskie zapewniają także, że materiał siewny buraków

- który został wyprodukowany bezpośrednio z elitarnego materiału siewnego urzędowo poddanego kwalifikacji w jednym lub kilku Państwach Członkowskich lub w państwie trzecim, któremu została przyznana klauzula równoważności zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. b), i

- który został zebrany w innym państwie trzecim,

na wniosek, jest urzędowo poświadczany jako kwalifikowany materiał siewny w każdym Państwie Członkowskim, gdzie materiał elitarny został albo wyprodukowany, albo urzędowo poddany kwalifikacji, jeśli ten materiał siewny został poddany inspekcjom polowym spełniającym warunki ustanowione w równoważnej decyzji w ramach art. 16 ust. 1 lit. a) dla odpowiedniej kategorii i jeśli urzędowe badania wykazały, że warunki ustanowione w załączniku I część B dla tej samej kategorii są spełnione. Inne Państwa Członkowskie mogą także autoryzować urzędową kwalifikację takiego materiału siewnego.”;

9. załącznik III część A lit. I pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Gatunki, określone co najmniej nazwą łacińską, pod swoją nazwą botaniczną, która może być podana w skróconej formie i bez nazwy urzędowej, lub pod swoją nazwą zwyczajową albo pod obiema nazwami; określenie burak cukrowy czy burak pastewny”;

10. w załączniku III część A lit. I pkt 5 dodaje się wyrażenie w brzmieniu:

„określone co najmniej nazwą łacińską.”;

11. załącznik III część B lit. I pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„6. Gatunki, określone co najmniej nazwą łacińską; określenie burak cukrowy czy burak pastewny.”;

12. w załączniku III część B pkt 7 dodaje się wyrażenie w brzmieniu:

„określone co najmniej nazwą łacińską.”;

13. dodaje się załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK IV

Etykiety i dokumenty dostarczane w przypadku materiału siewnego, który nie został ostatecznie kwalifikowany, zebranego w innym Państwie Członkowskim

A. Informacje wymagane do umieszczenia na etykiecie

- władze odpowiedzialne za przeprowadzenie inspekcji polowych i Państwo Członkowskie lub jego inicjały,
- gatunki, określone co najmniej swoją nazwą łacińską, pod swoją nazwą botaniczną, która może być podana w skróconej formie i bez nazwy urzędowej lub pod swoją nazwą zwyczajową, albo pod obiema nazwami,
- odmiany określone co najmniej nazwą łacińską,
- kategoria,
- numer pola lub numer referencyjny próby,
- deklarowana waga netto lub brutto,
- odniesienie »materiał siewny, który nie został ostatecznie kwalifikowany«.

B. Kolor etykiety

Kolor etykiety jest szary.

C. Informacje wymagane do umieszczenia w dokumencie

- władze wydające dokument,
- gatunki, określone co najmniej swoją nazwą łacińską, pod swoją nazwą botaniczną, która może być podana w skróconej formie i bez nazwy urzędowej lub pod swoją nazwą zwyczajową, albo pod obiema nazwami,
- odmiany określone co najmniej nazwą łacińską,
- kategoria,
- numer referencyjny materiału siewnego użytego do obsiewu pola i nazwa państwa lub państw, które dokonały kwalifikacji nasion,
- numer pola lub numer referencyjny próbki,
- obszar przeznaczony do produkcji próbki objętej dokumentem,
- ilość zebranego materiału siewnego i liczba opakowań,
- świadectwo potwierdzające, że warunki, które mają spełniać rośliny, z których pochodzi materiał siewny, zostały wypełnione,
- tam, gdzie sytuacja tego wymaga, wyniki wstępnych analiz materiału siewnego.”.

Artykuł 2

W dyrektywie 66/401/EWG wprowadza się zmiany:

1. do art. 2 ust. 1 lit. A) i a),

„ <i>Bromus catharticus</i> Vahl	Stokłosa uniolowata
„ <i>Bromus sitchensis</i> Trin.	Stokłosa miękka”

jest wprowadzony po

„ <i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) P. Beau. ex J. S. i K. B. Presl.	Rajgras wyniosły”
--	-------------------

i do art. 2 ust. 1 lit. A lit. c),

„ <i>Phacelia tanacetifolia</i> Benth.	Facelia błękitna”
--	-------------------

jest wprowadzony po

„ <i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>Acephala</i> (DC) Alef. var. <i>medullosa</i> Thell + var. <i>viridis</i> L.	Kapusta pastewna”
--	-------------------
2. w art. 2 ust. 1a wersji angielskiej wyraz „descriptions” zastępuje się wyrazem „names”;
3. art. 2 ust. 1b i 1c staje się art. 2 ust. 1c i 1d;
4. w art. 2 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1b. Różne typy odmian, włączając składniki nadające się do kwalifikacji zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy, mogą zostać określone i zdefiniowane zgodnie z procedurami ustanowionymi w art. 21.”;
5. art. 11 otrzymuje brzmienie art. 11 ust. 1;
6. w art. 11 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2. Etykietę określoną w ust. 1 wykonuje się w taki sposób, aby nie była mylona z etykietą urzędową określoną w art. 10 ust. 1.”;
7. dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Artykuł 13a

W celu znalezienia ulepszonych alternatywnych rozwiązań w stosunku do niektórych elementów programów kwalifikacji przyjętych w ramach niniejszej dyrektywy, można zdecydować o zorganizowaniu czasowych eksperymentów przeprowadzonych w określonych warunkach na poziomie Wspólnoty, zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 21.

W ramach tych eksperymentów Państwa Członkowskie mogą zostać zwolnione z niektórych zobowiązań ustanowionych w niniejszej dyrektywie. Rozmiary tych zwolnień zostaną określone w odniesieniu do przepisów, do których będą stosowane. Czas trwania eksperymentu nie przekroczy siedmiu lat.”;
8. w art. 14 ust. 3 lit. c) tiret piąte i szóste otrzymują brzmienie:

„— gatunki, określone co najmniej nazwą botaniczną, która może być podana w skróconej formie i bez nazwy urzędowej, określone nazwą łacińską;

— odmiany określone co najmniej nazwą łacińską.”;
9. w art. 14 ust. 3 dodaje się zdanie:

„Zgodnie z procedurami ustanowionymi w art. 21 Państwa Członkowskie mogą zostać zwolnione z obowiązku określenia nazwy botanicznej w odniesieniu do indywidualnych gatunków i, gdzie jest to właściwe, mogą zostać zwolnione na ograniczony okres z obowiązku określenia nazwy botanicznej w odniesieniu do indywidualnych gatunków, kiedy zostało ustalone, że szkody z ich wdrożenia przewyższą oczekiwane korzyści z obrotu materiałem siewnym.”;
10. artykuł 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że materiał siewny roślin pastewnych,

 - który został wyprodukowany bezpośrednio z materiału elitarnego lub kwalifikowanego materiału siewnego urzędowo poddanego kwalifikacji w jednym lub kilku Państwach Członkowskich lub w państwie trzecim, któremu została przyznana klauzula równoważności zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. b), lub który został bezpośrednio wyprodukowany ze skrzyżowania materiału elitarnego urzędowo poddanego kwalifikacji w Państwie Członkowskim z materiałem elitarnym urzędowo poddanym kwalifikacji w takim państwie trzecim, i
 - który został zebrany w innym Państwie Członkowskim,

na wnioski i bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 70/457/EWG, jest urzędowo poświadczany jako kwalifikowany materiał siewny w każdym Państwie Członkowskim, jeśli ten materiał siewny został poddany inspekcjom polowym, spełniającym warunki ustanowione w załączniku I dla odpowiedniej kategorii i jeśli urzędowe badanie wykazało, że warunki ustanowione w załączniku II dla tej samej kategorii są spełnione.

W takich przypadkach, gdzie materiał siewny został bezpośrednio wyprodukowany z pokolenia urzędowo uznanego kwalifikowanego materiału siewnego przed materiałem elitarnym, Państwa Członkowskie mogą także autoryzować urzędową kwalifikację materiału jako materiału elitarnego, jeśli warunki ustanowione dla tej kategorii są spełnione.

2. Materiał siewny roślin pastewnych, który został zebrany w innym Państwie Członkowskim i który ma być kwalifikowany zgodnie z przepisami ustanowionymi w ust. 1:

 - jest pakowany i opatrywany w urzędowe etykiety spełniające warunki ustanowione w załączniku V części A i B, zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 9 ust. 1, i
 - jest zaopatrywany w urzędowy dokument spełniający warunki ustanowione w załączniku V część C.

3. Państwa Członkowskie zapewniają także, że materiał siewny roślin pastewnych

- który został wyprodukowany bezpośrednio z materiału elitarnego lub kwalifikowanego materiału siewnego urzędowo poddanego kwalifikacji w jednym lub kilku Państwach Członkowskich lub w państwie trzecim, któremu została przyznana klauzula równoważności zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. b), lub który został bezpośrednio wyprodukowany ze skrzyżowania materiału elitarnego urzędowo poddanego kwalifikacji w Państwie Członkowskim z materiałem elitarnym urzędowo poddanym kwalifikacji w takim państwie trzecim, i
- który został zebrany w innym Państwie Członkowskim, na wniosek jest urzędowo poświadczany jako kwalifikowany materiał siewny w każdym Państwie Członkowskim, gdzie elitarny materiał siewny lub kwalifikowany materiał siewny, określony powyżej, został albo wyprodukowany, albo urzędowo poddany kwalifikacji, jeśli nasiona te zostały poddane inspekcjom polowym spełniającym warunki ustanowione w równoważnej decyzji zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. a) dla

odpowiedniej kategorii i jeśli urzędowe badania wykazały, że warunki ustanowione w załączniku II dla tej samej kategorii są spełnione. Inne Państwa Członkowskie mogą także autoryzować urzędową kwalifikację takiego materiału siewnego.”;

11. w załączniku I pkt 2 w pierwszej kolumnie tabeli wyraz „*Phacelia tanacetifolia*” jest dodawany za każdym razem po wyrazie „*Brassica* spp.”;
12. w drugim zdaniu wersji francuskiej załącznika I pkt 3 wyraz „la variete” otrzymuje brzmienie „l’espèce”;
13. w nagłówku kolumny 4 wersji francuskiej załącznika II część I pkt 2 lit. A wyraz „animale” otrzymuje brzmienie „mini-male”;

14. w załączniku II część I pkt 2 lit. A po wyrażeniach „*Arrhenatherum elatius*” i „*Brassica oleracea* convar. *acephala*” dodaje się odpowiednio:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
„ <i>Bromus catharticus</i> ”	75 a)		97	1,5	1,0	0,5	0,3				0 g)	0 j) k)	10 n)	
<i>Bromus sitchensis</i>	75 a)		97	1,5	1,0	0,5	0,3				0 g)	0 j) k)	10 n)”	
i														
„ <i>Phacelia tanacetifolia</i> ”	80 a)		96	1,0	0,5						0	0 j) k)”		

15. w załączniku II część I pkt 2 lit. A po wyrazach „*Arrhenatherum elatius*” i „*Brassica oleracea* convar. *acephala*” dodaje się odpowiednio:

1	2	3	4	5	6	7	8
„ <i>Bromus catharticus</i> ”	0,4	20	5	5	5		j)
<i>Bromus sitchensis</i>	0,4	20	5	5	5		j)”
i							
„ <i>Phacelia tanacetifolia</i> ”	0,3	20”					

16. w załączniku III po wyrazach „*Arrhenatherum elatius*” i „*Brassica oleracea* convar. *acephala*” dodaje się odpowiednio:

1	2	3	4
„ <i>Bromus catharticus</i> ”	10	200	200
<i>Bromus sitchensis</i>	10	200	200”
i			
„ <i>Phacelia tanacetifolia</i> ”	10	300	40”

17. w załączniku IV część A pkt I lit. a ust. 4 dodaje się:

„określone co najmniej swoją nazwą botaniczną, która może być podana w skróconej formie i bez nazwy urzędowej, określone nazwą łacińską”;

18. w załączniku IV część A pkt I lit. a:

„zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21, Państwa Członkowskie mogą zostać zwolnione z obowiązku określenia nazwy botanicznej w odniesieniu do indywidualnych gatunków i, gdzie jest to właściwe, mogą zostać zwolnione na

ograniczony okres z obowiązku określenia nazwy botanicznej w odniesieniu do indywidualnych gatunków, kiedy zostało ustalone, że szkody z ich wdrożenia przewyższą oczekiwane korzyści z obrotu materiałem siewnym.”;

19. w załączniku IV część A pkt I lit. a ust. 5 dodaje się:

„określone co najmniej nazwą łacińską”;

20. w załączniku IV część A pkt I lit. b ust. 5 dodaje się:

„określone co najmniej swoją nazwą botaniczną, która może być podana w skróconej formie i bez nazwy urzędowej, określone nazwą łacińską”;

21. w załączniku IV część A pkt I lit. b dodaje się:

„zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21, Państwa Członkowskie mogą zostać zwolnione z obowiązku określenia nazwy botanicznej w odniesieniu do indywidualnych gatunków i, gdzie jest to właściwe, mogą zostać zwolnione na ograniczony okres z obowiązku określenia nazwy botanicznej w odniesieniu do indywidualnych gatunków, kiedy zostało ustalone, że szkody z ich wdrożenia przewyższą oczekiwane korzyści z obrotu materiałem siewnym.”;

22. w załączniku IV część A pkt I lit. c ust. 4 po wyrażeniu „określone przez gatunki, i tam, gdzie jest to właściwe, przez odmiany” dodaje się:

„obydwa określone co najmniej nazwą łacińską”

23. w ostatnim zdaniu wersji włoskiej załącznika IV część A pkt I lit. c ust. 4 wyraz „al forniture” jest zastąpiony przez „all’acquirente”;

24. w załączniku IV część B lit. a ust. 6 dodaje się:

„określone co najmniej nazwą łacińską.”;

25. w załączniku IV część B lit. a ust. 7 dodaje się:

„określone co najmniej nazwą łacińską.”;

26. w załączniku IV część B lit. b ust. 6 dodaje się:

„określone co najmniej nazwą łacińską.”;

27. w załączniku IV część B lit. c ust. 11 po wyrażeniu „określone przez gatunki, i tam, gdzie jest to właściwe, przez odmiany” dodaje się:

„obydwa określone co najmniej nazwą łacińską.”

28. dodaje się załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK V

Etykiety i dokumenty dostarczane w przypadku materiału siewnego, który nie został ostatecznie kwalifikowany, zebranego w innym Państwie Członkowskim

A. Informacje wymagane do umieszczenia na etykiecie

- władze odpowiedzialne za przeprowadzenie inspekcji polowych i Państwo Członkowskie lub jego inicjały,
- gatunki, określone co najmniej swoją nazwą łacińską, pod swoją nazwą botaniczną, która może być podana w skróconej formie i bez nazwy urzędowej lub pod swoją nazwą zwyczajową, albo pod obiema nazwami,
- odmiany określone co najmniej nazwą łacińską,
- kategoria,
- numer pola lub numer referencyjny próby,

— deklarowana waga netto lub brutto,

— odniesienie »materiał siewny, który nie został ostatecznie kwalifikowany«.

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21, Państwa Członkowskie mogą zostać zwolnione z obowiązku określenia nazwy botanicznej w odniesieniu do indywidualnych gatunków i, gdzie jest to właściwe, mogą zostać zwolnione na ograniczony okres z obowiązku określenia nazwy botanicznej w odniesieniu do indywidualnych gatunków, kiedy zostało ustalone, że szkody z ich wdrożenia przewyższą oczekiwane korzyści z obrotu materiałem siewnym.

B. Kolor etykiety

Kolor etykiety jest szary.

C. Informacje wymagane do umieszczenia w dokumencie

- władze wydające dokument,
- gatunki, określone co najmniej swoją nazwą łacińską, pod swoją nazwą botaniczną, która może być podana w skróconej formie i bez nazwy urzędowej lub pod swoją nazwą zwyczajową, albo pod obiema nazwami,
- odmiany określone co najmniej nazwą łacińską,
- kategoria,
- numer referencyjny materiału siewnego użytego do obsiewu pola i nazwa państwa lub państw, które dokonały kwalifikacji nasion,
- numer pola lub numer referencyjny próbki,
- obszar przeznaczony do produkcji próbki objętej dokumentem,
- ilość zebranego materiału siewnego i liczba opakowań,
- liczba pokoleń po elitarnym materiale siewnym w przypadku kwalifikowanego materiału siewnego,
- świadectwo potwierdzające, że warunki, które mają spełniać rośliny, z których pochodzi materiał siewny, zostały wypełnione,
- tam, gdzie sytuacja tego wymaga, wyniki wstępnych analiz materiału siewnego.”.

Artykuł 3

W dyrektywie 66/402/EWG wprowadza się zmiany:

1. w art. 2 ust. 1 lit. A wyrażenie
„*X Triticosecale* Wittm. Pszenżyto”
dodaje się po wyrażeniu
„*Sorghum sudanense* (Piper) Stapf Trawa sudańska;”
2. w art. 2 ust. 1 lit. A wersji niemieckiej w linii „*Phalaris canariensis* L”, wyraz „Kanariensaart” zastępuje się wyrazem „Kanariengras”;
3. w art. 2 ust. 1 lit. C wstęp otrzymuje brzmienie:

- „C. Elitarny materiał siewny (owsa, jęczmienia, ryżu, mozgi kanaryjskiej, żyta, pszenżyta, pszenicy, pszenicy twardej, pszenicy orkisz, innych niż mieszańce): materiał siewny”;
4. w art. 2 ust. 1 dodaje się, co następuje:
- „Ca Elitarny materiał siewny (mieszańce owsa, jęczmienia, ryżu, pszenicy, pszenicy twardej, pszenicy orkisz):
- a) który jest przeznaczony do produkcji mieszańców;
- b) który, podlegając przepisom art. 4, spełnia warunki ustanowione w załącznikach I i II dla materiału elitarnego; oraz
- c) który spełnia powyższe warunki potwierdzone urzędowymi badaniami.”;
5. w art. 2 ust. 1 lit. E wstęp otrzymuje brzmienie:
- „E. Kwalifikowany materiał siewny (mozgi kanaryjskiej i żyta, inny niż mieszańce ww. materiału siewnego, sorga, trawy sudańskiej, kukurydzy oraz mieszańce owsa, jęczmienia, ryżu, pszenicy, pszenicy twardej, pszenicy orkisz): materiał siewny”;
6. w art. 2 ust. 1 lit. F wstęp otrzymuje brzmienie:
- „F. Kwalifikowany materiał siewny pierwszego pokolenia (owsa, jęczmienia, ryżu, pszenżyta, pszenicy, pszenicy twardej, pszenicy orkisz, innych niż mieszańce ww. materiału siewnego): materiał siewny”;
7. w art. 2 ust. 1 lit. G wstęp otrzymuje brzmienie:
- „G. Kwalifikowany materiał siewny drugiego pokolenia (owsa, jęczmienia, ryżu, pszenżyta, pszenicy, pszenicy twardej, pszenicy orkisz, innych niż mieszańce ww. materiału siewnego): materiał siewny”;
8. w art. 2 ust. 1a wersji angielskiej wyraz „descriptions” zastępuje się wyrazem „name”;
9. dawny art. 2 ust. 1b i ust. 1c staje się odpowiednio art. 2 ust. 1d i ust. 1e;
10. do art. 2 dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „1b. W celu objęcia mieszańców mozgi kanaryjskiej, żyta i pszenżyta zakresem stosowania niniejszej dyrektywy wprowadza się zmiany do ustępu 1 lit. C i Ca, lit. E, F i G zgodnie z procedurą ustanowioną art. 21.
- 1c. Różne typy odmian razem ze składnikami, nadające się do kwalifikacji zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy, mogą zostać określone i zdefiniowane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21. Zgodnie z tą samą procedurą definicje podane w ustępie 1 lit. B zostaną odpowiednio przyjęte.”;
11. w art. 2 ust. 1 lit. c) wyrażenie „dnia 30 czerwca 1982 r.” zastępuje się wyrażeniem „dnia 30 czerwca 1987 r.” oraz zostaje skreślone tiret drugie;
12. w art. 2 ust. 2 lit. d) wyrażenie „dnia 31 grudnia 1982 r.” zastępuje się wyrażeniem „dnia 30 czerwca 1989 r.”;
13. do art. 4 dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „3. W przypadku materiału siewnego pszenżyta przeznaczonego do obrotu na ich terenie, Państwa Członkowskie mogą zmniejszyć do 80 % minimalne warunki dotyczące kiełkowania materiału siewnego wymagane zgodnie z załącznikiem II. Jeśli w takich przypadkach materiał siewny pszenżyta nie spełnia warunków dotyczących kiełkowania ustanowionych w załączniku II, fakt ten, jak również fakt, że ten materiał siewny jest przedmiotem obrotu tylko na terytorium danego Państwa Członkowskiego, określonym umową, jest umieszczany na etykiecie.”;
14. art. 11 staje się art. 11 ust. 1;
15. do art. 11 dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „2. Etykietę określoną w ust. 1 wykonuje się w taki sposób, aby nie była mylona z etykietą urzędową określoną w art. 10 ust. 1.”;
16. zostaje dodany art. 13a w brzmieniu:
- „Artykuł 13a
- W celu znalezienia ulepszonych alternatywnych rozwiązań w stosunku do niektórych elementów programów kwalifikacji przyjętych w ramach niniejszej dyrektywy, można zdecydować o zorganizowaniu czasowych eksperymentów przeprowadzonych w określonych warunkach na poziomie Wspólnoty, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21.
- W ramach tych eksperymentów Państwa Członkowskie mogą zostać zwolnione z niektórych zobowiązań ustanowionych w niniejszej dyrektywie. Rozmiary tych zwolnień zostaną określone w odniesieniu do przepisów, do których będą stosowane. Czas trwania eksperymentu nie przekroczy siedmiu lat.”;
17. w art. 14 ust. 2 lit. a) po wyrazie „ryż” zostaje dodany wyraz „pszenżyto”;
18. w art. 14 ust. 3 lit. c) tiret piąte i szóste otrzymują brzmienie:
- „— gatunki, określone co najmniej swoją nazwą botaniczną, która może być podana w skróconej formie i bez nazwy urzędowej, określone nazwą łacińską,
- odmiana, określona co najmniej nazwą łacińską.”;
19. w art. 14 ust. 3 dodaje się, co następuje:
- „zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21 Państwa Członkowskie mogą zostać zwolnione z obowiązku określenia nazwy botanicznej w odniesieniu do indywidualnych gatunków i, gdzie jest to właściwe, mogą zostać zwolnione na

ograniczony okres z obowiązku określenia nazwy botanicznej w odniesieniu do indywidualnych gatunków, kiedy zostało ustalone, że szkody z ich wdrożenia przewyższą oczekiwane korzyści z obrotu materiałem siewnym.”;

20. artykuł 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że materiał siewny zbóż:

— który został wyprodukowany bezpośrednio z materiału elitarnego lub kwalifikowanego pierwszego pokolenia urzędowo poddanego kwalifikacji w jednym lub kilku Państwach Członkowskich lub w państwie trzecim, któremu została przyznana klauzula równoważności zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. b), lub które zostały bezpośrednio wyprodukowane ze skrzyżowania materiału elitarnego urzędowo poddanego kwalifikacji w Państwie Członkowskim z materiałem elitarnym urzędowo poddanym kwalifikacji w takim państwie trzecim, i

— który został zebrany w innym Państwie Członkowskim, na wniosek i bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 70/457/EWG, jest urzędowo poświadczany jako kwalifikowany materiał siewny w każdym Państwie Członkowskim, jeśli ten materiał siewny został poddany inspekcjom polowym spełniającym warunki ustanowione w załączniku I dla odpowiedniej kategorii i jeśli urzędowe badanie wykazało, że warunki ustanowione w załączniku II dla tej samej kategorii są spełnione.

W takich przypadkach, gdzie materiał siewny został bezpośrednio wyprodukowany z pokolenia urzędowo uznanego materiału kwalifikowanego przed materiałem elitarnym, Państwa Członkowskie mogą także autoryzować urzędową kwalifikację materiału siewnego jako materiału elitarnego, jeśli warunki ustanowione dla tej kategorii są spełnione.

2. Materiał siewny roślin zbożowych, który został zebrany w innym Państwie Członkowskim i który ma być poddany kwalifikacji zgodnie z przepisami ustanowionymi w ust. 1:

— jest pakowany i znakowany urzędowymi etykietami spełniającymi warunki ustanowione w załączniku V części A i B, zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 9 ust. 1, i

— jest zaopatrzony w urzędowy dokument spełniający warunki ustanowione w załączniku V części C.

3. Państwa Członkowskie zapewniają także, że materiał siewny roślin zbożowych:

— który został wyprodukowany bezpośrednio z materiału elitarnego lub kwalifikowanego pierwszego pokolenia urzędowo poddanego kwalifikacji w jednym lub kilku Państwach Członkowskich lub w państwie trzecim, któremu została przyznana klauzula równoważności zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. b) lub który został bezpośrednio wyprodukowany ze skrzyżowania materiału elitarnego urzędowo poddanego kwalifikacji w Państwie Członkowskim z materiałem elitarnym urzędowo poddanym kwalifikacji w takim państwie trzecim, i

— który został zebrany w innym Państwie Członkowskim, na wniosek jest urzędowo poświadczany jako kwalifikowany materiał siewny w każdym Państwie Członkowskim, gdzie materiał elitarny lub kwalifikowany, określony powyżej,

został albo wyprodukowany, albo urzędowo poddany kwalifikacji, jeśli ten materiał siewny został poddany inspekcjom polowym spełniającym warunki ustanowione w równoważnej decyzji w ramach art. 16 ust. 1 lit. a) dla odpowiedniej kategorii i jeśli urzędowe badania wykazały, że warunki ustanowione w załączniku II dla tej samej kategorii są spełnione. Inne Państwa Członkowskie mogą także autoryzować urzędową kwalifikację takiego materiału siewnego.”;

21. dodaje się art. 21b w brzmieniu:

„Artykuł 21b

W celu ustalenia warunków, które mają spełniać rośliny uprawne oraz nasiona mieszańców owsa, jęczmienia, ryżu, pszenicy, pszenicy twardej i pszenicy orkisz oraz innych gatunków, których mieszańce są objęte przepisami niniejszej dyrektywy, stosownie do art. 2 ust. 1b, i warunków, które mają spełniać rośliny uprawne i nasiona odmian pszenżyta pochodzących z zapylenia krzyżowego, wprowadza się zmiany załącznikach, które zostaną przyjęte zgodnie z procedurami ustanowionymi w art. 21.”;

22. w art. 22 wyrażenie „załącznik II pkt 2” otrzymuje brzmienie „załącznik II pkt 3”;

23. art. 23a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 23a

Na wniosek, Państwa Członkowskie, zgodnie z procedurą ustanowioną art. 21, mogą zostać częściowo lub całkowicie zwolnione z obowiązku stosowania przepisów niniejszej dyrektywy, z wyjątkiem art. 14 ust. 1:

a) w odniesieniu do gatunków:

- mozgi kanaryjskiej,
- sorga,
- trawy sudańskiej;

b) w odniesieniu do innych gatunków, które są reprodukowane lub wprowadzane do obrotu na swoim terytorium.”;

24. w tabeli do załącznika I pkt 2 przed wyrażeniem „*Zea mays*” dodaje się wyrażenie:

„*Triticosecale*, odmiany samozapyleniowe

- do produkcji elitarnego materiału siewnego 50 m
- do produkcji kwalifikowanego materiału siewnego 20 m”;

25. w załączniku I pkt 5 lit. B lit. a po wyrażeniu „*Phalaris canariensis*” dodaje się wyraz „*Triticosecale*”;

26. we francuskiej wersji załącznika I pkt 5 lit. B lit. b wyrażenie „3” jest zastąpione wyrażeniem „1” i wyrażenie „1” wyrażeniem „3”;

27. w załączniku II pkt 1 lit. A po wyrażeniu „*Triticum spelta*” wprowadzone jest wyrażenie „inne niż mieszańce w każdym przypadku”;

28. po załączniku II pkt 1 lit. A dodaje się:

„Aa Odmiany samozapyleniowe *Triticosecale*

Kategoria	Minimalna czystość odmianowa (%)
Elitarny materiał siewny	99,7
Kwalifikowany materiał siewny, pierwsze pokolenie	99,0
Kwalifikowany materiał siewny, drugie pokolenie	98,0

Minimalna czystość odmianowa będzie badana głównie poprzez inspekcje polowe przeprowadzane w zgodzie z warunkami ustanowionymi w załączniku I.”;

29. w załączniku II pkt 2 lit. A po wyrażeniu „*Sorghum* spp.” dodaje się, co następuje:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
„ <i>Triticosecale</i>									
— materiał elitarny	85	98	4		1 b)	3	0 c)	1	
— materiał kwalifikowany, pierwsze i drugie pokolenie	85	98	10		7	7	0 c)	3”	

30. w załączniku III po wyrazie „*Triticosecale*” wprowadzone jest wyrażenie „*Secale cereale*”.

31. w załączniku IV część A lit. a pkt 4 dodaje się wyrażenie:

„określone co najmniej nazwą łacińską, pod swoją nazwą botaniczną, która może być podana w skróconej formie i bez nazwy urzędowej pod nazwą łacińską”;

32. w załączniku IV część A lit. a dodaje się wyrażenie:

„zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21, Państwa Członkowskie mogą zostać zwolnione z obowiązku określenia nazwy botanicznej w odniesieniu do indywidualnych gatunków i, gdzie jest to właściwe, mogą zostać zwolnione na ograniczony okres z obowiązku określenia nazwy botanicznej w odniesieniu do indywidualnych gatunków, kiedy zostało ustalone, że szkody z ich wdrożenia przewyższą oczekiwane korzyści z obrotu materiałem siewnym.”;

33. załącznik IV część A lit. a pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„Odmiany określone co najmniej przez nazwę łacińską”;

34. załącznik IV część A lit. a pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku odmian, które są mieszańcami lub liniami w chowie wsobnym:

- dla elitarnego materiału siewnego, gdzie mieszańce lub linie w chowie wsobnym, do których należy materiał siewny, zostały urzędowo uznane zgodnie z przepisami dyrektywy 70/457/EWG:

nazwie tego składnika, pod którym zostały urzędowo uznane, z odwołaniem lub bez odwołania się do odmiany ostatecznej, towarzyszył wyraz »składnik«, w przypadku mieszańców lub linii chowu wsobnego, które są przeznaczone wyłącznie jako składniki dla odmiany ostatecznej,

- dla materiału elitarnego w innych przypadkach:

nazwa tego składnika, do którego należy materiał elitarny, który może zostać podany w formie kodu, z towarzyszącym mu odwołaniem do odmiany ostatecznej, z odwołaniem lub bez odwołania się do jej funkcji (męskiej lub żeńskiej), i któremu towarzyszył wyraz »składnik«,

- dla materiału kwalifikowanego:

nazwa odmiany, do której należą nasiona, której towarzyszy wyraz »mieszaniec«.”;

35. w załączniku IV część A lit. b pkt 1 po wyrazie „gatunki” wprowadzone jest wyrażenie „lub odmiany”;

36. w załączniku IV część A lit. b pkt 4 dodaje się, co następuje:

„nazwy gatunków i odmian określone co najmniej nazwą łacińską.”;

37. dodaje się załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK V

Etykiety i dokumenty dostarczane w przypadku materiału siewnego, który nie został ostatecznie kwalifikowany, zebranego w innym Państwie Członkowskim

A. Informacje wymagane do umieszczenia na etykietach

- władze odpowiedzialne za przeprowadzenie inspekcji polowych i Państwo Członkowskie lub jego inicjały,
- gatunki, określone co najmniej swoją nazwą łacińską, pod swoją nazwą botaniczną, która może być podana w skróconej formie i bez nazwy urzędowej lub pod swoją nazwą zwyczajową, albo pod obiema nazwami,

- odmiany określone co najmniej nazwą łacińską,
- kategoria,
- numer pola lub numer referencyjny próby,
- deklarowana waga netto lub brutto,
- odniesienie »materiał siewny, który nie został ostatecznie kwalifikowany«.

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21 Państwa Członkowskie mogą zostać zwolnione z obowiązku określenia nazwy botanicznej w odniesieniu do indywidualnych gatunków i, gdzie jest to właściwe, mogą zostać zwolnione na ograniczony okres z obowiązku określenia nazwy botanicznej w odniesieniu do indywidualnych gatunków, kiedy zostało ustalone, że szkody z ich wdrożenia przewyższyć oczekiwaną korzyść z obrotu materiałem siewnym.

B. Kolor etykiety

Kolor etykiety jest szary.

C. Informacje wymagane do umieszczenia w dokumencie

- władze wydające dokument,
- gatunki, określone co najmniej nazwą botaniczną, która może być podana w skróconej formie i bez nazwy urzędowej pod nazwą łacińską,
- kategoria,
- numer referencyjny materiału siewnego użytego do obsiewu pola i nazwa państwa lub państw, które dokonały kwalifikacji materiału siewnego,
- numer pola lub numer referencyjny próbki,
- obszar przeznaczony do produkcji próbki objętej dokumentem,
- ilość zebranego materiału siewnego i liczba opakowań,
- liczba pokoleń po elitarnym materiale siewnym w przypadku kwalifikowanego materiału siewnego,
- świadectwo potwierdzające, że warunki, które mają spełniać rośliny, z których pochodzi materiał siewny, zostały wypełnione,
- tam, gdzie sytuacja tego wymaga, wyniki wstępnych analiz materiału siewnego.”

Artykuł 4

W dyrektywie 66/403/EWG wprowadza się zmiany:

1. art. 11 staje się art. 11 ust. 1;
2. do art. 11 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2. Etykiety określoną w ust. 1 wykonuje się w taki sposób, aby nie była mylona z etykietą urzędową określoną w art. 10 ust. 1.”;

3. w art. 13 ust. 4 lit. c) tiret piąte i szóste otrzymują brzmienie:

„— gatunki, określone co najmniej nazwą łacińską, pod swoją nazwą botaniczną, która może być podana w skróconej formie i bez nazwy urzędowej lub pod swoją nazwą zwyczajową, albo pod obiema nazwami,

- odmiany, określone co najmniej nazwą łacińską.”;

4. w załączniku III część A pkt 4 dodaje się wyrażenie:

„, określone co najmniej nazwą łacińską”.

Artykuł 5

W dyrektywie 69/208/EWG wprowadza się zmiany:

1. w art. 2 ust. 1 lit. B po wyrażeniu „Materiał elitarny” wprowadzone jest wyrażenie „(odmiany inne niż mieszańce słonecznika)”;
2. po art. 2 ust. 1 lit. B dodaje się, co następuje:

„Ba. Elitarny materiał siewny (mieszańce słonecznika):

1. Elitarny materiał siewny linii wsobnych: materiał siewny
 - a) który, podległy przepisom art. 4, spełnia warunki ustanowione w załącznikach I i II dla materiału elitarnego; oraz
 - b) który spełnia wspomniane warunki potwierdzone urzędowymi badaniami.
2. Materiał elitarny mieszańców prostych: materiał siewny
 - a) który jest przeznaczony do produkcji mieszańców potrójnie lub podwójnie krzyżowanych;
 - b) który, podległy przepisom art. 4, spełnia warunki ustanowione w załącznikach I i II dla materiału elitarnego; oraz
 - c) który spełnia ww. warunki potwierdzone urzędowymi badaniami.”;

3. w art. 2 ust. 1a wersji angielskiej wyraz „descriptions” zastępuje się wyrazem „names”;

4. dawny art. 2 ust. 1b staje się art. 2 ust. 1c;

5. do art. 2 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1b. Różne typy odmian, włączając składniki nadające się do kwalifikacji zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy, mogą zostać określone i zdefiniowane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 20.”;

6. do art. 2 ust. 2 lit. b) wersji angielskiej po wyrazie „flax” dodaje się wyrażenie „or linseed”;
7. art. 11 staje się art. 11 ust. 1;
8. w art. 11 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2. Etykietę określoną w ust. 1 wykonuje się w taki sposób, aby nie była mylona z etykietą urzędową określoną w art. 10 ust. 1.”;

9. dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Artykuł 12a

W celu znalezienia ulepszonych alternatywnych rozwiązań w stosunku do niektórych elementów programów kwalifikacji przyjętych w ramach niniejszej dyrektywy, można zdecydować o zorganizowaniu czasowych eksperymentów przeprowadzonych w określonych warunkach na poziomie Wspólnoty, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21.

W ramach tych eksperymentów Państwa Członkowskie mogą zostać zwolnione z niektórych zobowiązań ustanowionych w niniejszej dyrektywie. Rozmiary tych zwolnień zostaną określone w odniesieniu do przepisów, do których będą stosowane. Czas trwania eksperymentu nie przekroczy siedmiu lat.”;

10. w art. 13 ust. 3 lit. c) tiret piąte i szóste otrzymują brzmienie:

„— gatunki, określone co najmniej nazwą botaniczną, która może być podana w skróconej formie i bez nazwy urzędowej, pod nazwą łacińską,

— odmiany, określone co najmniej nazwą łacińską.”;

11. do art. 13 ust. 3 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 20, Państwa Członkowskie mogą zostać zwolnione z obowiązku określenia nazwy botanicznej w odniesieniu do indywidualnych gatunków i, gdzie jest to właściwe, mogą zostać zwolnione na ograniczony okres z obowiązku określenia nazwy botanicznej w odniesieniu do indywidualnych gatunków, kiedy zostało ustalone, że szkody z ich wdrożenia przewyższą oczekiwane korzyści z obrotu materiałem siewnym.”;

12. artykuł 14 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że materiał siewny roślin oleistych i roślin włókniстых

— który został wyprodukowany bezpośrednio z materiału elitarnego lub kwalifikowanego pierwszego pokolenia urzędowo poddanego kwalifikacji w jednym lub kilku Państwach Członkowskich lub w państwie trzecim, któremu została przyznana klauzula równoważności zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. b), lub które zostały bezpośrednio wyprodukowane ze skrzyżowania elitarnego materiału siewnego urzędowo poddanego kwalifikacji w Państwie Członkowskim z materiałem elitarnym urzędowo poddanym kwalifikacji w takim państwie trzecim, i

— który został zebrany w innym Państwie Członkowskim, na wniosek i bez uszczerbku do przepisów dyrektywy 70/457/EWG są urzędowo poświadczane jako kwalifikowany materiał siewny w każdym Państwie Członkowskim, gdzie elitarny materiał siewny został wyprodukowany lub

urzędowo poddany kwalifikacji, jeśli ten materiał siewny został poddany inspekcjom polowym, spełniającym warunki ustanowione w załączniku I dla odpowiedniej kategorii, i jeśli urzędowe badanie wykazało, że warunki ustanowione w załączniku II dla tej samej kategorii są spełnione.

W takich przypadkach, gdzie materiał siewny został bezpośrednio wyprodukowany z pokolenia materiału siewnego urzędowo poddanego kwalifikacji występującego przed materiałem elitarnym, Państwa Członkowskie mogą także autoryzować urzędową kwalifikację nasion jako elitarny materiał siewny, jeśli warunki ustanowione dla tej kategorii są spełnione.

2. Materiał siewny roślin oleistych i włókniстых, który został zebrany w innym Państwie Członkowskim i który ma być poddany kwalifikacji zgodnie z przepisami ustanowionymi w ust. 1:

— jest pakowany i znakowany urzędowymi etykietami spełniającymi warunki ustanowione w załączniku V części A i B, zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 9 ust. 1, i

— jest zaopatrywany w urzędowy dokument spełniający warunki ustanowione w załączniku V lit. c).

3. Państwa Członkowskie zapewniają także, że materiał siewny roślin oleistych i włókniстых

— który został wyprodukowany bezpośrednio z materiału elitarnego lub kwalifikowanego pierwszego pokolenia urzędowo poddanego kwalifikacji w jednym lub kilku Państwach Członkowskich lub w państwie trzecim, któremu została przyznana klauzula równoważności zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. b), lub które zostały bezpośrednio wyprodukowane ze skrzyżowania materiału elitarnego urzędowo poddanego kwalifikacji w Państwie Członkowskim z materiałem elitarnym urzędowo poddanym kwalifikacji w takim państwie trzecim, i

— który został zebrany w innym Państwie Członkowskim,

na wniosek jest urzędowo poświadczane, jako kwalifikowany materiał siewny w każdym Państwie Członkowskim, gdzie materiał elitarny lub kwalifikowany, określony powyżej, został albo wyprodukowany, albo urzędowo poddany kwalifikacji, jeśli ten materiał siewny został poddany inspekcjom polowym spełniającym warunki ustanowione w równoważnej decyzji w ramach art. 15 ust. 1 lit. a) dla odpowiedniej kategorii i jeśli urzędowe badania wykazały, że warunki ustanowione w załączniku II dla tej samej kategorii są spełnione. Inne Państwa Członkowskie mogą także autoryzować urzędową kwalifikację takiego materiału siewnego.”;

13. artykuł 22 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22

Na wniosek, Państwa Członkowskie, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 20, mogą zostać częściowo lub całkowicie zwolnione z obowiązku stosowania przepisów niniejszej dyrektywy, z wyjątkiem art. 13 ust. 1:

a) w odniesieniu do gatunków:

— krokosz berwierski;

b) w odniesieniu do innych gatunków, które są reprodukowane lub obracane na rynku na swoim terytorium.”;

14. w tabeli do załącznika I pkt 2 akapit pierwszy skreśla się wyrażenie „*Helianthus annuus*”;

15. w tabeli do załącznika I pkt 2 dodaje się, co następuje:

1	2
„ <i>Helianthus annuus</i>	
— dla produkcji materiału elitarnego mieszańców	1 500 m
— dla produkcji materiału elitarnego odmian innych niż mieszańce	750 m
— dla produkcji materiału kwalifikowanego	500 m”

16. w załączniku I pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. Rośliny uprawne mają wystarczającą tożsamość i czystość odmianową, lub, w przypadku roślin chowu wsobnego z linii *Helianthus annuus*, wystarczającą tożsamość i czystość odmianową co do swoich cech.

Dla produkcji materiału siewnego odmian mieszańców *Helianthus annuus* wyżej wymienione przepisy stosuje się także do cech składników, włączając męską sterility lub żeńską restorację.

W szczególności rośliny *Brassica juncea*, *Brassica nigra*, *Cannabis sativa*, *Carthamus tinctorius*, *Carum carvi*, *Gossypium* spp. i mieszańce *Helianthus annuus* odpowiadają niżej podanym standardom lub spełniają inne warunki:

A. *Brassica juncea*, *Brassica nigra*, *Cannabis sativa*, *Carthamus tinctorius*, *Carum carvi* i *Gossypium* spp.:

Liczba roślin gatunków roślin uprawnych, które wyraźnie są rozpoznawalne jako nieprawdziwe w stosunku do odmiany właściwej, nie może przekroczyć:

- jednej na 30 m² do produkcji materiału elitarnego,
- jednej na 10 m² do produkcji materiału kwalifikowanego.

B. Mieszańce *Helianthus annuus*:

- a) procent liczby roślin, które wyraźnie są rozpoznawalne jako nieprawdziwe w stosunku do linii chowu wsobnego lub do składnika, nie przekracza:

aa) dla produkcji materiału elitarnego:

i) linii chowu wsobnego	0,2
ii) mieszańców prostych«	
— męski rodzic, rośliny, które wysypały pyłek kwiatowy, podczas gdy 2 % lub więcej roślin osobników żeńskich posiadało otwarte kwiaty	0,2
— rodzic żeński	0,5

bb) dla produkcji materiału kwalifikowanego

— męski składnik, rośliny, które wysypały pyłek kwiatowy, podczas gdy 5 % lub więcej roślin osobników żeńskich posiadało otwarte kwiaty	0,5
— żeński składnik	1,0

- b) inne poniżej podane standardy lub warunki są spełniane w przypadku produkcji materiału siewnego odmian mieszańców:

aa) rośliny składników męskich wysypały wystarczającą ilość pyłku kwiatowego, podczas gdy rośliny składników żeńskich są w fazie kwitnienia;

bb) gdzie rośliny składników żeńskich mają otwarte znamie słupka, procent liczby żeńskich składników roślin, które wysypały pyłek kwiatowy lub wysypują pyłek, nie może przekroczyć 0,5;

cc) dla produkcji elitarnego materiału siewnego całkowity procent liczby roślin składnika żeńskiego, które są wyraźnie rozpoznawalne jako nieprawdziwe w stosunku do składnika i które wysypały pyłek kwiatowy lub wysypują pyłek, nie może przekroczyć 0,5;

dd) gdzie warunki ustanowione w załączniku II część I pkt 1a nie mogą zostać spełnione, muszą zostać spełnione następujące warunki: męski osobnik sterylny jest użyty do produkcji kwalifikowanego materiału siewnego poprzez użycie składnika, który zawiera określone linie lub linie reproduktorów, tak aby co najmniej jedna trzecia roślin wyrosłych z powstałych mieszańców produkowała pyłek kwiatowy, który okaże się być pod każdym względem pyłkiem normalnym.”;

17. załącznik I pkt 5 lit. B otrzymuje brzmienie:

„B. W przypadku innych roślin niż rośliny uprawne mieszańców słonecznika przeprowadza się co najmniej jedną inspekcję polową. W przypadku mieszańców słonecznika przeprowadza się co najmniej dwie inspekcje polowe.”

18. po załączniku II pkt 1 dodaje się, co następuje:

„1a. Tam, gdzie warunki ustanowione w załączniku I pkt 3 lit. B lit. b lit. dd nie mogą zostać spełnione, muszą zostać spełnione następujące warunki: tam, gdzie do produkcji kwalifikowanego materiału siewnego mieszańców słonecznika został użyty żeński męski składnik sterylny oraz składnik męski, który nie odnowi męskiej płodności, materiał siewny wyprodukowany przez męskiego sterylnego rodzica jest wymieszany z materiałem siewnym wyprodukowanym przez w pełni płodny materiał siewny rodzicielski. Stosunek męskiego sterylnego rodzicielskiego materiału siewnego do rodziców męskich sterylnych nie może przekroczyć dwóch do jednego.”;

19. w załączniku IV część A lit. a pkt 5 dodaje się, co następuje:

„, określone co najmniej nazwą botaniczną, która może być podana w skróconej formie i bez nazwy urzędowej, pod nazwą łacińską.”

20. w załączniku IV część A lit. a dodaje się, co następuje:

„Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 20, Państwa Członkowskie mogą zostać zwolnione z obowiązku określenia nazwy botanicznej w odniesieniu do indywidualnych gatunków i, gdzie jest to właściwe, mogą zostać zwolnione na ograniczony okres z obowiązku określenia nazwy botanicznej w odniesieniu do indywidualnych gatunków, kiedy zostało ustalone, że szkody z ich wdrożenia przewyższą oczekiwane korzyści z obrotu materiałem siewnym.”;

21. w załączniku IV część A lit. a pkt 6 dodaje się, co następuje:

„, określone co najmniej nazwą łacińską”;

22. w załączniku IV część A lit. a pkt 10 dodaje się, co następuje:

„10a. W przypadku odmian, które są mieszańcami lub liniami wsobnymi:

— dla elitarnego materiału siewnego, gdzie mieszańce lub linie wsobne, do których należy materiał siewny, zostały urzędowo uznane zgodnie z dyrektywą Rady 70/457/EWG:

nazwa tego składnika, pod którym został urzędowo uznany, z odniesieniem, lub bez, do odmiany ostatecznej, w przypadku mieszańców lub linii wsobnych,

które są przeznaczone wyłącznie jako składniki do odmian ostatecznych, zostanie opatrzone wyrazem »składnik«,

— w innych przypadkach dla elitarnego materiału siewnego:

nazwie składnika, do którego należy materiał elitarny, który może zostać podany w formie kodowej, towarzyszyć będzie odniesienie do odmiany ostatecznej (finalnej), z odniesieniem, lub bez, do jej funkcji (męskiej lub żeńskiej), opatrzone wyrazem »składnik«,

— dla kwalifikowanego materiału siewnego:

nazwa odmiany, do której należy materiał siewny opatrzone wyrazem »mieszaniec«;

23. w załączniku IV część A lit. b pkt. 6 dodaje się, co następuje:

„, określone co najmniej nazwą botaniczną, która może być podana w skróconej formie i bez nazwy urzędowej, pod nazwą łacińską.”;

24. w załączniku IV część A lit. b dodaje się, co następuje:

„Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 20 Państwa Członkowskie mogą zostać zwolnione z obowiązku określenia nazwy botanicznej w odniesieniu do indywidualnych gatunków i, gdzie jest to właściwe, mogą zostać zwolnione na ograniczony okres z obowiązku określenia nazwy botanicznej w odniesieniu do indywidualnych gatunków, kiedy zostało ustalone, że szkody z ich wdrożenia przewyższą oczekiwane korzyści z obrotu materiałem siewnym.”;

25. dodaje się załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK V

Etykiety i dokumenty dostarczane w przypadku materiału siewnego, który nie został ostatecznie kwalifikowany, zebranego w innym Państwie Członkowskim

A. Informacje wymagane do umieszczenia na etykiecie

— władze odpowiedzialne za przeprowadzenie inspekcji polowych i Państwo Członkowskie lub jego inicjały,

— gatunki, określone co najmniej swoją nazwą botaniczną, która może być podana w skróconej formie i bez nazwy urzędowej, pod nazwą łacińską,

— odmiany określone co najmniej nazwą łacińską, które są przeznaczone wyłącznie jako składniki dla odmian mieszańców, zostaje dodany wyraz »składnik«,

- kategoria,
- w przypadku odmian mieszańców wyraz »mieszaniec«,
- numer pola lub numer referencyjny próby,
- deklarowana waga netto lub brutto,
- odniesienie »materiał siewny, który nie został ostatecznie kwalifikowany«.

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 21, Państwa Członkowskie mogą zostać zwolnione z obowiązku określenia nazwy botanicznej w odniesieniu do indywidualnych gatunków i, gdzie jest to właściwe, mogą zostać zwolnione na ograniczony okres z obowiązku określenia nazwy botanicznej w odniesieniu do indywidualnych gatunków, kiedy zostało ustalone, że szkody z ich wdrożenia przewyższą oczekiwane korzyści z obrotu materiałem siewnym.

B. Kolor etykiety

Kolor etykiety jest szary.

C. Informacje wymagane do umieszczenia w dokumencie

- władze wydające dokument,
- gatunki, określone co najmniej swoją nazwą łacińską, pod swoją nazwą botaniczną, która może być podana w skróconej formie i bez nazwy urzędowej lub pod swoją nazwą zwyczajową, albo pod obiema nazwami,
- odmiany określone co najmniej nazwą łacińską,
- kategoria,
- numer referencyjny materiału siewnego użytego do obsiewu pola i nazwa państwa lub państw, które dokonały kwalifikacji nasion,
- numer pola lub numer referencyjny próbki,
- obszar przeznaczony do produkcji próbki objętej dokumentem,
- ilość zebranego materiału siewnego i liczba opakowań,
- liczba pokoleń po elitarnym materiale siewnym w przypadku kwalifikowanego materiału siewnego,
- świadectwo potwierdzające, że warunki, które mają spełniać rośliny, z których pochodzi materiał siewny, zostały wypełnione,
- tam, gdzie sytuacja tego wymaga, wyniki wstępnych analiz materiału siewnego.”.

Artykuł 6

W dyrektywie 70/457/EWG wprowadza się zmiany:

1. dodaje się art. 3 w brzmieniu;

„1. W przypadku odmian (linii wsobnych, mieszańców), które są przeznaczone wyłącznie jako składniki odmian ostatecznych, przepisy ust. 1 stosowane są wyłącznie w takim zakresie, że nasiona, które do nich należą, mają być wprowadzone do obrotu pod ich nazwami.

Po dniu 1 lipca 1992 r. warunki, zgodnie, z którymi przepisy ust. 1 stosowane są także do innych składników odmian, mogą być określone zgodnie z procedurami ustanowionymi w art. 23. W odpowiednim czasie w przypadku zbóż innych niż kukurydza Państwa Członkowskie mogą same stosować przepisy w stosunku do innych składników odmian w odniesieniu do materiału siewnego przeznaczonego do kwalifikacji na ich terytorium.

Składniki odmian oznacza się jako takie.”;

2. do art. 4 ust. 2 dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) do uznania odmian (linii wsobnych, mieszańców), które przeznaczone są wyłącznie jako składniki odmian mieszańców spełniających wymagania ust. 1.”;

3. do art. 4 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. W przypadku odmian, do których stosuje się ust. 2 lit. a), może zostać zadecydowane, że zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23 oraz w zakresie usprawiedliwionym interesem swobodnego obrotu materiałem siewnym w obrębie Wspólnoty, odpowiednie badania muszą wykazać, że odmiany spełniają odpowiednie cele, do których zostały przeznaczone. W takich przypadkach określa się warunki przeprowadzania badań.”;

4. do art. 10 ust. 2 po pierwszym zdaniu dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Przepisów tych nie stosuje się w przypadku odmian (linii wsobnych, mieszańców), które przeznaczone są wyłącznie jako składniki dla odmian ostatecznych.”;

5. do art. 15 ust. 2 dodaje się, co następuje:

„W odniesieniu do Grecji oraz w stosunku do odmian, które zostały uznane przed dniem 1 stycznia 1986 r. w jednym lub kilku Państwach Członkowskich i które nigdy nie zostały dopuszczone do obrotu na terenie Grecji przed tą datą, wnioski przedłożone przez Państwo Członkowskie nie później niż dnia 31 grudnia 1986 r., bez uszczerbku do przepisów ustanowionych w ust. 1, uwzględnia się pod warunkiem, że wnioski te zostały sporządzone na podstawie ust. 3 lit. c) pierwsza alternatywa.”;

6. do art. 15 ust. 7 dodaje się, co następuje:

„W odniesieniu do Grecji oraz w stosunku do wniosków przedłożonych przez Państwo Członkowskie nie później niż do dnia 31 grudnia 1985 r. oraz sporządzonych na podstawie ust. 3 lit. c) druga alternatywa, okres określony w ust. 1 może zostać przedłużony do dnia 30 czerwca 1989 r.”.

Artykuł 7

W dyrektywie 70/458/EWG wprowadza się zmiany:

1. W art. 2 ust. 1 lit. A,

„*Brassica pekinensi*

Kapusta pekińska”

(Lour.) Rupr.

dodaje się po

„*Brassica oleracea* L.

convar. *acephala* (DC)

Alef. Var. *gongylodes*

Kalarepa”

„cykoria jest zastąpiona przez
cykoria podróznik,
wielkolistna cykoria
(cykoria włoska)”,

oraz

„*Cichorium intybus* L.
(partim) Cykoria przemysłowa”

dodaje się po

„*Cichorium intybus* L.
(partim) cykoria Witloof wielkolistna
cykoria,
(Cykoria włoska)”

2. w art. 2 ust. 1a wersji angielskiej wyraz „descriptions” zastępuje się wyrazem: „names”;

3. dawny art. 2 ust. 1b staje się art. 2 ust. 1c;

4. do art. 2 dodaje się ustęp:

„1b. Różne typy odmian, włączając składniki, mogą być określone i zdefiniowane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 40.”;

5. do art. 4 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„W przypadku cykorii przemysłowej, odmiany przeznaczone do uprawy i zużycia muszą mieć satysfakcjonującą wartość.”;

6. w art. 9 ust. 3 po pierwszym zdaniu dodaje się zdanie:

„W odniesieniu do Grecji daty 30 czerwca 1975 r. oraz 1 czerwca 1972 r., określone powyżej, zastępuje się odpowiednio przez daty 31 grudnia 1988 r. oraz 1 stycznia 1986 r.”;

7. do art. 10 ust. 2 dodaje się, co następuje:

„W przypadku odmian otrzymanych z odmian, których urzędowe uznanie zostało określone zgodnie z art. 13 ust. 3 drugie i czwarte zdanie, i które zostały uznane w jednym lub kilku Państwach Członkowskich w rezultacie przeprowadzonych urzędowych działań, określonych w tym przepisie, może zostać zdecydowane, że zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 40 wszystkie Państwa Członkowskie zapewnią, że odmiany noszą nazwy określone w ramach tych samych procedur i spełniają powyższe przepisy.”;

8. do art. 13 ust. 2 dodaje się, co następuje:

„W przypadku odmian określonych w drugim zdaniu art. 12 ust. 1 uznanie może być wznowione tam, gdzie bez

uszczerbku dla przepisów art. 37 nazwa osoby lub osób odpowiedzialnych za utrzymanie została urzędowo zarejestrowana lub opublikowana zgodnie z przepisami art. 10 ust. 1.”;

9. do art. 13 ust. 3 dodaje się, co następuje:

„W przypadku odmian, którym uznanie zostało przyznane przed dniem 1 lipca 1972 r., okres określony w drugim zdaniu ust. 1 może zostać wydłużony zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 40 najpóźniej do dnia 30 czerwca 1990 r. dla indywidualnych odmian, tam gdzie urzędowe działania zorganizowane na bazie wspólnotowych zostały podjęte przed dniem 1 lipca 1982 r. w celu zapewnienia, że warunki dla wznowienia ich uznania lub dla uznania odmian z nich się wywodzących są spełnione.

W odniesieniu do Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa datę 1 lipca 1972 r., określoną powyżej, zastępuje się datą 1 stycznia 1973 r.

W odniesieniu do Grecji, Hiszpanii i Portugalii wygaśnięcie okresu uznania dla niektórych odmian, dla których uznanie zostało przyznane w tych Państwach Członkowskich przed dniem 1 stycznia 1986 r. może, na wniosek tych Państw Członkowskich, także zostać ustalone na dzień 30 czerwca 1990 r., zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 40 oraz odmiany określone mogą zostać objęte wyżej wymienionymi urzędowymi działaniami zorganizowanymi na bazie wspólnotowej.”;

10. do art. 16 dodaje się, co następuje:

„5. W odniesieniu do Grecji i w stosunku do odmian, które zostały uznane przed dniem 1 stycznia 1986 r. w jednym lub kilku Państwach Członkowskich i które nigdy nie zostały dopuszczone do obrotu na terenie Grecji przed tą datą, okres określony w ust. 2 wygaśnie dnia 31 grudnia 1988 r.”;

11. artykuł 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwo Członkowskie stanowi, że materiał siewny cykorii przemysłowej nie może zostać wprowadzony na rynek chyba że został urzędowo poddany kwalifikacji jako »elitarny materiał siewny« lub »kwalifikowany materiał siewny« oraz spełnia warunki ustanowione w załączniku II.

1a. Państwa Członkowskie stanowią, że materiał siewny innych gatunków roślin warzywnych nie może zostać wprowadzony na rynek, chyba że został urzędowo poddany kwalifikacji jako »elitarny materiał siewny« lub »kwalifikowany materiał siewny«, lub jest standardowym materiałem siewnym oraz spełnia warunki ustanowione w załączniku II.”;

12. artykuł 26 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku odmian, które były szeroko znane na dzień 1 lipca 1970 r., odniesienie może zostać poczynione na etykiecie o utrzymaniu odmian, które zostały lub będą zadeklarowane zgodnie z przepisami art. 37 ust. 2. Zakazuje się czynienia odniesień do jakichkolwiek specjalnych właściwości, które mogłyby zostać powiązane z takim utrzymaniem. W odniesieniu do Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa

datę 1 lipca 1970 r. zastępuje się datą 1 stycznia 1973 r., a w przypadku Hiszpanii datą 1 marca 1986 r.

Odniesienie to podąża za nazwą odmiany, od której jest wyraźnie odseparowane, najlepiej poprzez myślnik. Nie przypisuje się mu wyższej rangi niż ta, którą posiada nazwa odmiany.

Po dacie określonej przed dniem 1 lipca 1992 r. zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 40, tylko utrzymanie deklarowane przed datą tak określoną może zostać odniesione na etykiecie.”;

13. w art. 26 ust. 3 staje się ust. 1b i dodaje się, co następuje:

„Poza przypadkami małych opakowań standardowego materiału siewnego informację wymaganą lub autoryzowaną zgodnie z tym przepisem wyraźnie oddziela się od innych informacji podanych na etykiecie opakowania, włączając te wymienione w art. 28.

Po dniu 30 czerwca 1992 r. może zostać zadecydowane, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 40, że małe opakowania standardowego materiału siewnego wszystkich lub niektórych gatunków będą podlegały niniejszym wymaganiom lub że informacja wymagana lub autoryzowana będzie różna w pewien sposób od innych informacji, jeśli cecha różnicująca jest wyraźnie podana jako taka na etykiecie opakowania.”;

14. dawny art. 28 staje się art. 28 ust. 1;

15. do art. 28 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2. W przypadku elitarnego i kwalifikowanego materiału siewnego etykieta lub wydruk określone w ust. 1 są wykonane w taki sposób, żeby nie można ich było pomylić z etykietą urzędową, określoną w art. 26 ust. 1.”;

16. dodaje się art. 29a:

„Artykuł 29a

W celu znalezienia ulepszonych alternatyw do niektórych elementów programów kwalifikacji przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą, może zostać zadecydowane zorganizowanie czasowych eksperymentów spełniających określone warunki na poziomie Wspólnoty, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 40.

W ramach tych eksperymentów Państwa Członkowskie mogą zostać zwolnione z niektórych obowiązków ustanowionych w niniejszej dyrektywie. Zakres tego zwolnienia ustanawia się w odniesieniu do przepisów, do których jest stosowany. Czas trwania eksperymentu nie może przekraczać siedmiu lat.”;

17. w art. 30 ust. 3 lit. c) tiret piąte i szóste otrzymują brzmienie:

„— gatunki, określone co najmniej nazwą łacińską, pod swoją nazwą botaniczną, która może być podana

w skróconej formie i bez nazwy urzędowej lub pod swoją nazwą zwyczajową, albo pod obiema nazwami,

— odmiany określone co najmniej nazwą łacińską.”;

18. artykuł 31 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 31

1. Państwa Członkowskie stanowią, że materiał siewny roślin warzywnych

— który został wyprodukowany bezpośrednio z materiału elitarnego lub kwalifikowanego urzędowo poddanego kwalifikacji w jednym lub kilku Państwach Członkowskich lub w państwie trzecim, któremu została przyznana klauzula równoważności zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. d), lub zostały wyprodukowane bezpośrednio ze skrzyżowania materiału elitarnego urzędowo poddanego kwalifikacji w Państwie Członkowskim z materiałem elitarnym urzędowo poddanym kwalifikacji w takim państwie trzecim, i

— które zostały zebrane w innym Państwie Członkowskim,

na wniosek i bez uszczerbku dla przepisów niniejszej dyrektywy, są urzędowo poświadczane jako kwalifikowany materiał siewny w każdym Państwie Członkowskim, jeśli materiał ten został poddany inspekcjom polowym spełniającym warunki ustanowione w załączniku I dla odpowiedniej kategorii i jeśli urzędowe badanie wykazało, że warunki ustanowione w załączniku II dla tej samej kategorii są spełnione.

W takich przypadkach, gdzie materiał siewny został bezpośrednio wyprodukowany z pokolenia materiału siewnego urzędowo poddanego kwalifikacji występującego przed materiałem elitarnym, Państwa Członkowskie mogą także autoryzować urzędową kwalifikację materiału siewnego jako elitarnego materiału siewnego, jeśli warunki ustanowione dla tej kategorii są spełnione.

2. Materiał siewny roślin warzywnych, który został zebrany w innym Państwie Członkowskim i ma zostać poddany kwalifikacji zgodnie z przepisami ustanowionymi w ust. 1:

— jest pakowany i znakowany urzędową etykietą spełniającą warunki ustanowione w załączniku V części A i B, zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 25 ust. 1, oraz

— jest zaopatrzony w urzędowy dokument spełniający warunki ustanowione w załączniku V część C.

3. Państwa Członkowskie zapewniają także, że materiał siewny roślin warzywnych

— który został wyprodukowany bezpośrednio z materiału elitarnego lub kwalifikowanego urzędowo poddanego kwalifikacji w jednym lub kilku Państwach Członkowskich lub w państwie trzecim, któremu została przyznana klauzula równoważności zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. d), lub zostały wyprodukowane bezpośrednio ze skrzyżowania materiału elitarnego urzędowo poddanego kwalifikacji w Państwie Członkowskim z materiałem elitarnym urzędowo poddanym kwalifikacji w takim państwie trzecim, i

— który został zebrany w innym Państwie Członkowskim,

na wniosek jest urzędowo poświadczany jako kwalifikowany materiał siewny w każdym Państwie Członkowskim, gdzie

elitarny materiał siewny został albo wyprodukowany, albo urzędowo poddany kwalifikacji, jeśli ten materiał siewny został poddany inspekcjom polowym spełniającym warunki ustanowione w równoważnej decyzji w ramach art. 32 ust. 1 lit. a) dla odpowiedniej kategorii i jeśli urzędowe badania wykazały, że warunki ustanowione w załączniku II dla tej samej kategorii są spełnione. Inne Państwa Członkowskie mogą także autoryzować urzędową kwalifikację takiego materiału siewnego.”;

19. w art. 37 ust. 2 wersji angielskiej wyrażenie „to methods for the maintenance” zastępuje się wyrażeniem „to a given maintenance”;

20. do art. 42 lit. a) wyrażenie „kapusta pekińska” zostaje wprowadzone po wyrazie „kalafior” oraz wyraz „cykoria” zostaje zastąpiony przez

„cykoria Witloof, wielkolistna cykoria (cykori włoska), cykoria przemysłowa”;

21. po załączniku I pkt 4 lit. A dodaje się, co następuje:

„Aa **Cykoria przemysłowa**

1. Od innych gatunków tego samego pokolenia lub podgatunków	1 000 m
2. Od innych odmian cykorii przemysłowej	
— dla elitarnego materiału siewnego	600 m
— dla kwalifikowanego materiału siewnego	300 m”

22. w załączniku II pkt 3 lit. a) wyrażenie „*Beta vulgaris* (odmiana buraka Cheltenham)” zostaje zastąpione przez „*Beta vulgaris* (burak Cheltenham)” oraz wyrażenie „*Beta vulgaris* (wszystkie gatunki)” zostaje zastąpione przez wyrażenie „*Beta vulgaris* (inne niż burak Cheltenham)”;

23. w załączniku II pkt 3 lit. a) wyrażenie „(*partim*) (cykoria Witloof, wielkolistna cykoria (cykoria włoska))” dodaje się po wyrażeniu „*Cichorium intybus*” oraz po wyrażeniach „*Brassica oleracea* (inne gatunki)” i „*Cichorium intybus (partim)* (cykoria Witloof, wielkolistna (cykoria włoska))” dodaje się, co następuje:

„*Brassica pekinensis* 97 1 75”

i

„*Cichorium intybus (partim)* 97 1 80”;
(cykoria przemysłowa)

24. w załączniku III pkt 2 wyrażenie „(*partim*) (cykoria Witloof, wielkolistna cykoria (cykoria włoska))” dodaje się po wyrażeniu „*Cichorium intybus*” oraz po wyrażeniach „*Brassica olera-*

cea” i „*Cichorium intybus (partim)* (cykoria Witloof, wielkolistna cykoria (cykoria włoska))” dodaje się, co następuje:

„*Brassica pekinensis* 20”

i

„*Cichorium intybus (partim)* (cykoria przemysłowa) 50”;

25. w załączniku IV A lit. a pkt 5 dodaje się, co następuje:

„, określone co najmniej nazwą łacińską, pod swoją nazwą botaniczną, która może być podana w skróconej formie i bez nazwy urzędowej lub pod swoją nazwą zwyczajową, albo pod obiema nazwami.”;

26. w załączniku IV część A lit. a pkt 6 dodaje się, co następuje:

„, odmiany określone co najmniej nazwą łacińską,”;

27. po załączniku IV część A lit. a pkt 10 dodaje się, co następuje:

„10a. W przypadku odmian, które są mieszańcami lub liniami wsobnymi:

— dla elitarnego materiału siewnego, gdzie mieszańce lub linie wsobne, do których należy materiał siewny zostały urzędowo uznane zgodnie z niniejszą dyrektywą:

nazwa tego składnika, pod którym został urzędowo uznany, z odniesieniem, lub bez, do odmiany ostatecznej, w przypadku mieszańców lub linii wsobnych, które są przeznaczone wyłącznie jako składniki do odmian ostatecznych, zostanie opatrzone wyrazem »składnik«,

— w innych przypadkach dla elitarnego materiału siewnego:

nazwie składnika, do którego należy materiał elitarny, która może zostać podana w formie kodowej, towarzyszyć będzie odniesienie do odmiany ostatecznej, z lub bez odniesieniem, do jej funkcji (męskiej lub żeńskiej), i opatrzone wyrazem »składnik«,

— dla kwalifikowanego materiału siewnego:

nazwa odmiany, do której należy materiał siewny, opatrzone wyrazem »mieszaniec“.”;

28. w załączniku IV część B lit. a pkt 4 dodaje się, co następuje:

„, określone co najmniej nazwą łacińską.”

29. w załączniku IV część B lit. a pkt 5 dodaje się, co następuje:

„, określone co najmniej nazwą łacińską.”

30. dodaje się załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK IV

Etykiety i dokumenty dostarczane w przypadku materiału siewnego, który nie został ostatecznie kwalifikowany, zebranego w innym Państwie Członkowskim**A. Informacje wymagane do umieszczenia na etykiecie**

- władze odpowiedzialne za przeprowadzenie inspekcji polowych i Państwo Członkowskie lub jego inicjały,
- gatunki, określone co najmniej swoją nazwą łacińską, pod swoją nazwą botaniczną, która może być podana w skróconej formie i bez nazwy urzędowej lub pod swoją nazwą zwyczajową, albo pod obiema nazwami,
- odmiany określone co najmniej nazwą łacińską,
- kategoria,
- numer pola lub numer referencyjny próby,
- deklarowana waga netto lub brutto,
- odniesienie »materiał siewny, który nie został ostatecznie kwalifikowany«.

B. Kolor etykiety

Kolor etykiety jest szary.

C. Informacje wymagane do umieszczenia w dokumencie

- władze wydające dokument,
- gatunki, określone co najmniej swoją nazwą łacińską, pod swoją nazwą botaniczną, która może być podana w skróconej formie i bez nazwy urzędowej lub pod swoją nazwą zwyczajową, albo pod obiema nazwami,
- odmiany określone co najmniej nazwą łacińską,
- kategoria,
- numer referencyjny materiału siewnego użytego do obsiewu pola i nazwa państwa lub państw, które dokonały kwalifikacji nasion,
- numer pola lub numer referencyjny próbki,
- obszar przeznaczony do produkcji próbki objętej dokumentem,
- ilość zebranego materiału siewnego i liczba opakowań,
- świadectwo potwierdzające, że warunki, które mają spełniać rośliny, z których pochodzi materiał siewny, zostały wypełnione,
- tam, gdzie sytuacja tego wymaga, wyniki wstępnych analiz materiału siewnego.”

Artykuł 8

W dyrektywie 86/155/EWG wprowadza się zmiany:

w art. 7 tiret drugie wyrażenie „1 lipca 1987 r.” zostaje zastąpione przez wyrażenie „31 grudnia 1988 r.”.

Artykuł 9

W dyrektywie 86/320/EWG wprowadza się zmiany:

w art. 2 wyrażenie „1 lipca 1987 r.” zostaje zastąpione przez wyrażenie „31 grudnia 1988 r.”.

Artykuł 10

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne konieczne do wdrożenia:

— art. 3 ust. 11 i art. 7 ust. 9 z mocą od dnia 1 lipca 1982 r.,

— art. 3 ust. 12 z mocą od dnia 1 stycznia 1983 r.

— art. 6 ust. 5 i 6 oraz art. 7 ust. 6 i 10 z mocą od dnia 1 stycznia 1986 r.,

— art. 2 ust. 8, 17, 20 i 28 oraz art. 3 ust. 18, 31 i 37, oraz art. 5 ust. 10, 19, 23 i 25 w zakresie, w jakim te przepisy wymagają nazwy botanicznej gatunków, które mają być określone na etykiecie materiału siewnego, a także art. 1 ust. 8, art. 2 ust. 10, art. 3 ust. 20, art. 5 ust. 12 oraz 7 ust. 18 nie później niż od dnia 1 lipca 1992 r.,

— innych przepisów niniejszej dyrektywy, do dnia 1 lipca 1990 r.

Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 11

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 13 czerwca 1988 r.

W imieniu Komisji

I. KIECHLE

Przewodniczący